

Τῇ Δ' Ἰανουαρίου.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ.

Σύναξις τῶν ἀγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἅγιος Χριστός Πάτερ

χ^μ
 π^π Θεος ος Κυριος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ώς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνοματι Κυρίου ἡμινάμην αὐτούς.

π^π
 π^π Θεος Κυριος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ώς ἄνω)

Ἄπολυπίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕχος Λ. Πα^ρ

χ^π

π^q

Νι κη φο ρου ο σι ου του λε πρου τα

πα λαι σμα τα και την εν α σκη σει αν δρει αν

κα τε πλα γη σαν Αγ γε λοι π^q ως αλ λος

γαρ I ωβ τα αλ γει να δ^λ υ πε μει νε δο ζα λων

τον Θεον νυν δε δο ζη ε στε φα νω ται παρ

Αυ του θαυ μα των δι α κρι σε σιν χαι αι

ροις των μο να στων χει ρα γω γε δ^λ χαι ροις

φω τος ο προ βο λος δ^λ χαι ροις ο εν ω δι

ας χαρ μο νην προ χε ων εκ λει ψα ανω ων σου π^q

Ἐπερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος α'. «Τῆς ἐρήμου πολίτης».

Δόξα... Της Κι σα μου τον γονον καρ
 τε ρι ας το προ τυ πον εν σαρ κι ζυ γον
 α σθε νει ει ει ας α γογ γυ υ στως βα στα
 σαν τα τι μη σω μεν εν υ μνοις οι πι στοι
 τον φε ρον τα την νι κην κατ εχ θρου φε
 ρω νυ μως Νι κη φο ο ρον τον θαυ μα
 στον ευ σε βο φρο νως κραζον τες χαι αι ροις
 της καρ τε ρι ας η ει κων χαι ροις μο να
 στων α γλα ι σμα εχαι αι ροις ο εν ταις
 θλιψεσιν η μων τα χιστος προ ο μα α χος

Ἀπολυτίκιον Προεόρπιον. Ἡχος δ^ν.

Ἡχος δ^λ Δι

Καὶ νῦν... Δ^B Ε τοι μαζου Ζα βου λων

και ευ τρε πιζου Νε φθα λειμ Ι ορ δα

νη πο τα με στη θι υ πο δε ζαι σκιρτων

Του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε

σπο ο την α γαλλου ο Α δαμσυν τη

προ μη η το ρι μη κρυ πτε τε ε αυ

τους ως εν πα ρα δει σω το πριν και γαρ

γυ μνους ι δων υ μας ε πε ε φα νεν

ι να εν δυ ση την πρω την στο λην Χρι

στος ε φα α νη την πα σαν κτι σιν θε

λων α να και νι ι σαι αι αι

Τοῦ Ὁσίου.

Ἔχος α'. «Τὸν τάφον σου Σωτήρ».

Ἄνέτειλε λαμπρῶς σελασφόρος ἡμέρα Οσίου θαυμαστοῦ, ἐπωνύμου τῆς νίκης ἀστράπτουσα τοῖς πέρασι καρτερίας λαμπρότητα, τὴν φαιδρύνουσαν τοῦ Νικηφόρου τὸν βίον, ὃν ἐν ἀσμασι καὶ Ἱεραῖς ὑμνῳδίαις πιστῶς μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν νόσον ἐν σαρκὶ περιφέρων ἐβόας τοῦ Παύλου τὴν φωνήν· μοί ἐδόθη ὁ σκόλοφ παντοίως κολαφίζων με, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ἡ γὰρ δύναμις, ἡ ἐκ Θεοῦ τελειοῦται ἐν νοσήμασι· διὸ ἀρκεῖ μοι ἡ χάρις, ἥν ἔλαβον Κύριε.

Προεόρπιον. Ὄμοιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, τὸ φωτίζον τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ λυτρωτὴς, βαπτισθῆναι, ώς δοῦλος, τανῦν παραγίνεται Ἰορδάνου ὁρμήμασι κράζων· λύχνε μου, μὴ δειλιᾶς, βάπτισόν με, ὅτι ἥγγικεν ἡ τῶν βροτῶν σωτηρία, Ἀδὰμ ἀπολύτρωσις.

Μετὰ τὴν Β' Σπιχολογίαν Καθίσματα.

Τοῦ Ὁσιου. Ἡχος γ'. «Τὴν ὡραιότητα».

Ἡχος ἡ Γα

Ως ἄλλη κάμινος, Πάτερ, ἀσθένεια ἡ πολυχρόνιος σάρκα ἀνήλωσεν, ἀλλ' ἡ ψυχή σου ἐν χαρᾶ ἐβόα, ὡς Νικηφόρε· στίγματα ἐκάλυψαν τὸ γεῶδες σαρκίον μου, δῆμως καρτερόψυχον ἀνεδείχθη τὸ πνεῦμά μου, ὅτι ἀνακαινοῦται τὰ ἔσω· εἰ καὶ τὰ ἔξω κατεφθάρη.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ Σηρικάριον σκιρτᾶ γηθόμενον, ὅτι ἐβλάστησεν, ώς ἀνθος εὔοσμον ἐν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τὸν Ὁσιον Νικηφόρον· ὅθεν συστησάμενοι ἑορτίως πανήγυριν ὥδε συγκαλεῖ πιστούς, ἐπαινέσαι τοῖς ὀδυσμασι τὸν ὅντως ἀξιύμνητον βίον, χαῖρε, βοῶντας, Νικηφόρε.

Προεόρπιον. Ὁμοιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Οτε ἡ Ἀχραντος μήτηρ ἡσπάζετο ἐν ὁρεινῇ ποτε ἔγκυος φέρουσα ἐν ταῖς λαγόσι τὸν

Χριστόν, ἐφώνει ἡ Ἐλισάβετ· βρέφος μου
ἐσκίρτησεν, ἀγαλλόμενον ἔνδοθι, τρέμον πῶς
ύπούργημα ἐκτελέσει βαπτίσεως Γίοῦ σου
ἔρχομένου τοῦ σῶσαι κόσμον ἐν ρείθροις
Ἰορδάνου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος πλ. α'. «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Θαυμασίων ποικίλων αὐτόπτης γέγονας
ύπερφυῶς τελεσθέντων ὑπὸ Ἀνθίμου πατρός, ἃ
κατεῖδες ὀφθαλμοῖς ἴδιοις, Ὅσιε, καὶ ἐκτενεῖ
ἐπιστολῇ, μαρτυρίαν ἀληθῆ κατέθεσας,
Νικηφόρε, γενεαῖς ταῖς ἐπελευσομέναις ταῖς σὺν
Ἀνθίμῳ σε τιμώσαις δόμοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ως πολυφόρος στάχυς, Πάτερ, ἐξέθρεψας
ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκήσας ἐξ ἀθεῖας λιμῷ
κακουχούμενον λαόν, ὃς σοι προσέδραμε,
τοῦτον διδάξας πατρικῶς μονολόγιστον εὔχήν,
Πανόλβιε Νικηφόρε, παρησίᾳ δμολογοῦντα
καθηγητήν σε νοερᾶς προσευχῆς.

Προεόρπιον. Ὁμοιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παρελθούσαις ἡμέραις, Χριστέ, κατεῖδόν σε ἀναπεσόντα ἐν φάτνῃ, ως σκύμνον ἐν Βηθλεέμ· ὕσπερ λέοντα δρῶ ἐγγηγερμένον νῦν, πρὸς Ἰορδάνην ποταμόν, τῶν δαιμόνων κεφαλὰς συντρίβοντα θείῳ κράτει· ὅθεν, Λόγε, τὴν προφητείαν τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ ἐννοῶ.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος ἡ τος

^χ
^β
6

Ἐκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρ μου

^β

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
σε σθεα πε ζη ραμ με νοι

^χ
^β
6

Δο ζα Πα τρι και Γι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

^π
^β

Ἄ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

π
β
γ

ται ⁶_λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως ^M

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην ^{π β}

λ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ^{π β} αρ δεν ο ον τα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον ḥχος δν

χ M
β
γ

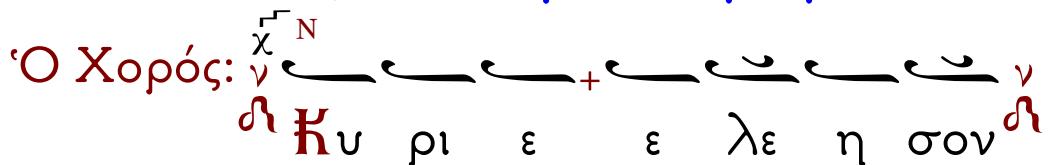
Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
ι ου ^Δ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου
(Δις)

Τι ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. (Ἐιε' 3

6
 λ Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
 ι ι ου ο θα α νατος του Ο σι ι ου
 αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου
 6
 λ

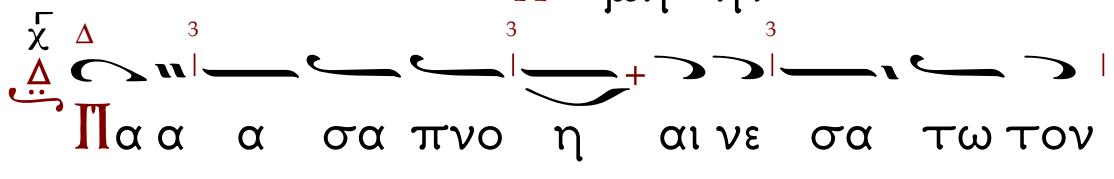
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

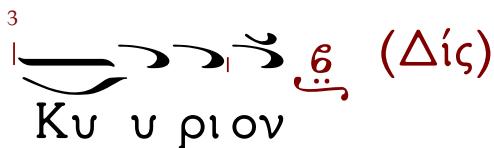
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

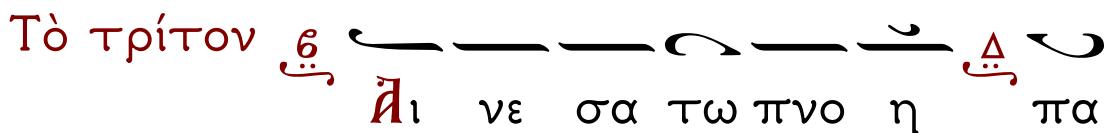
‘Ο Χορός:
Δικυρι ε ε λε η σον Δ

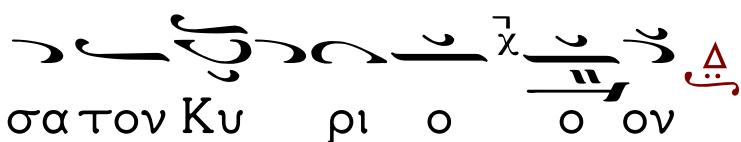
‘Ο Ιερεύς: ‘Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός:

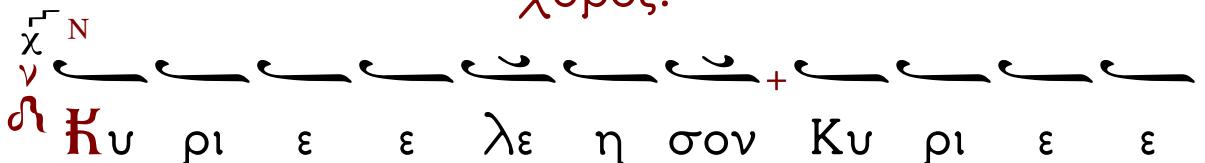

μη ην
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

(Δίς)
Κυ υ ρι ον

Τὸ τρίτον
μη νε σα τω πνο η πα

σα τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο
χορός:

Δικυρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: και τω Πνευματισου

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: Δο ζα σοι Κυ ρι ε Δο ζα σοι

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ὀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

‘Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.. Καὶ νῦν... Ν' Ψαλμοῦ.

Ὕχος Ἀ Δι

χ μ Δ
Δοξα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις τουσου Ο σι ι ου πρεσβειαις ε ε

λε η μον ε ζα λειψον τα πληθη των ε μω

ων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το οκου πρεσβειαις ε

ε λε η μον ε ζα λειψον τα πληθη των ε

μωωνεγ κλη ματων

Ίδιόμελον. Ὡχος β'.

Ωχος Δι

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ҫήμερον ως ἄστρον αἰγληφόρον, θεόθεν
λελαμπρυσμένον ὁ Νικηφόρος ἔξέλαμψε. Τῶν
ἀρρωστημάτων γὰρ διαλύει σκοτασμὸν τῆς
καρτερίας λαμπηδόσι, ἦν ὑπέδειξεν πάλαι
ἀσθενῶν, καὶ μαρμαρυγάς θαυμάτων καθ'
ἐκάστην ἔκτελῶν τὰς ζοφώδεις διανοίας
ἀστράπτει. Όθεν Χριστῷ, Ἡλίῳ τῆς
δικαιοσύνης, τῷ προσφάτως ἐν Βηθλεὲμ
ἀνατείλαντι καὶ νῦν τοῦ Ἰορδάνου ρείθροις
ἔγγιζοντι πόθῳ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς
καρτεροψύχου εὐχαῖς ἐπίφανον ἡμῖν τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου.

Ϛ λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθίος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον

το α νο ομημα μου

η η με ε ρον ως α αστρον αι αι

αι γλη φο ο ρον θε ο θεν λε λαμ πρυ υ

σμε ε ε νον ο Νι κη φο ο ο ο ο ρος ε ξε

ε ε ε λα α α αμ ψε των αρ ρω στη

ματων γαρ δι α λυ ει ε σκοτα ασ μον της

καρ τε ρι ι ι ας λα αμ πι δω ω ω σι

ην υ πε δει ξεν πα λαι αι α σθε ε νων και

μαρ μα ρυ γας θα αυ μα α α των καθ ε κα

στη η ην ε κτε ε λω ω ω ων τας ζο φω

δεις δι α νοι α α ας α αστρα α απτει
 ο θεν Χρι στω Η λι ω της δι και ο ο ο
 συ υ υ νη ης τω προ σφα τως εν Βη θλε
 ε εμ α να τει ει ει ει λα α α αν τι
 και νυν του Ι ορ δα νου βειδ βοις εγ γι
 ι ι ζο ο ο ον τι ποθω βο η η η
 σωω ω ω μεν [♂] Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος
 ταις καρτε ρο ψυ υ υ χου ου ου ου ε
 ευ χε ε ε ες ε πι φανον η μιν το φως
 του ου προ ο σω ω ω που ου ου ου σου ου
 ου ου

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ Δ
Δ κ ρι ε ε λε η σον κ ρι ε
ε λε η σον κ ρι ε ε λε η σον
(δίς)

6 Δ
Δ κ ρι ε ε λε η σον κ ρι
ε ε λε η σον κ ρι ε ε λε η σον
B
6 Δ
Δ κ ρι ε ε λε η σον κ ρι
ε ε λε η σον κ ρι ε ε λε ε η
6
σο ο ον

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ.

·Ο Προεόρπιος εψ τοῦ ·Οσίου.

·Ο Προεόρπιος Κανὼν.

·Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. β'. ·Ο Ειρμὸς.

·Ἡχος λτ ρθ Βου

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας δὲ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθιορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὥδην, ἐβόα ἄσωμεν.

Δόξα σοι, δὲ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαί, τῶν Ἐθνῶν ἀδέτωσαν. Ἰησοῦς δὲ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥօαις, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Δόξα σοι, δὲ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἰμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκί, ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνός, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Δόξα σοι, δὲ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Γόνος Πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκώς, πρὸς τὸν Γόνον εὔσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὔτελῶς, παραγίνῃ βάπτισμα αἵτων, ὅπως χάριτι υἱοὺς Θεοῦ ποιήσῃς ἡμᾶς.

‘Ο Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου.

’Ωδὴ α’.

”Ηχος δ̄.

’Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς νίκης φερώνυμον καὶ καρτερόψυχον Ὅσιον τιμῆσαι βουλόμενος, ταῖς ἡδυμόλποις ώδαῖς, τὴν ἀντίληφιν αἴτοῦμαι Παρακλήτου πρὸς τέλος ἀλώβητον πόθου με τρέποντος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ωδὴν πανεόρτιον ἡ τῆς Κισάμου Μητρόπολις προσάδει τῇ σήμερον, τοῦ Νικηφόρου λεπροῦ ἐορτάζουσα τὴν μνήμην γηθοσύνως, ὡς μήτηρ φιλότεκνος γόνου ἔξεχοντος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φυτὸν εὔθαλέστατον ἐκ γῆς Κρητῶν ἀνεβλάστησας καὶ τόπους ἐσκέπασας τῶν προσευχῶν σου σκιᾶ, Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Χίον καὶ Ἀθήνας καὶ νῦν εἰς Παράδεισον θάλλεις, ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλέους τὴν ἄβυσσον σὺ ἀπεκύησας,
Ἄχραντε· διὸ καὶ τὸ ἔλεος βλυστάνεις ὥσπερ
κρουνός, ὅθεν ἐδραμον ἐκπλῦναι τὴν ψυχήν μου
ἐκ λέπρας τὴν γέμουσαν, Μῆτερ, σφαλμάτων
μου.

‘Ο Κανὼν δεύτερος τοῦ Ὁσίου.
’Ωδὴ α’.

”Ηχος πλ. β’.

’Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

συνταπόμενος, εἰ βούλει, μετὰ τοῦ προερπίου

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

”**W**ραϊσμένος τοῖς στίγμασι τῶν λεπρῶν, ὅτι
νόσου ἔφερες ἀγγογγύστως τὸν ζυγόν,
Νικηφόρε, κάθαρον λιταῖς λεπρωθεῖσάν μου
ψυχὴν σεμνῦναι βίον σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

”**C**ιγᾶν ἐμοὶ προτιμότερον ὁμιλεῖν, ὁμως
πόθος, ”Οσιε, μὲ προτρέπει ἐξυμνεῖν τὰ κλεινὰ
παλαίσματα, δι’ ᾧν κατεστέφθης ἐκ Θεοῦ ὡς
καρτερόψυχος.

Λόξα Πατρὶ καὶ Γῆς καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

”**E**λαμψας πάλαι ὡς ἄστρον περιφανὲς
σελασφόροις ἥθεσι καὶ παμφώτοις ἀρεταῖς,
τηλαυγῶς δὲ σήμερον, ώσει ὁδοδείκτης οὐρανοῦ
φωτίζεις ἄπαντας.

Θεοτοκόν. Προερπίου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμήν.

**Ἄντηστον τραῦμα τὸ ἐξ Ἀδὰμ ὁ Γιός σου
ἔρχεται θεραπεῦσαι, ως Θεὸς ταπεινῷ
βαπτίσματι ἐν τοῦ Ἰορδάνου ταῖς ροαῖς, ὁ
ἀναμάρτητος.**

·Ο Προεόρπιος Κανὼν.
 ·Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. β'. ·Ο Είρμος.

Ούκ ἔστιν Ὅσιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
 στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας
 σου».

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις
 εἰκόνα, καὶ πρὸς δοῦλον οἰκτίρμον, παραγίνῃ
 σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῷ, τῆς δουλείας,
 τοῦ ἔχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπέστης ρείθρῳ διατί; ποίαν κάθαρσιν
 θέλων, ποῖον ρύπον ἐκπλύνειν, ὑπεράγαθε
 ζητῶν; Ὅμνῳ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγχνα
 Λόγε συγκατάβασιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος
 λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ, Ἰορδάνου ταῖς ροαῖς,
 ἐφίστασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρο σύ με
 βάπτισον.

‘Ο Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου.
’Ωδὴ γ'.

„**Ηχος δ'**. «Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους».

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρητόρων οὐ σθένει κατ' ἀξίαν ἡ γλῶσσα καὶ ὕμνοι μελωδῶν, “Οσιε, διηγήσασθαι ὑπομονήν, ἦν ἔδειξας, δτε ἡ μακροχρόνιος λώβη σε πόνοις ἀνήλισκε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οσμὴ τῶν λειψάνων σου ἐχύθη εὔφραίνουσα πάντας τοὺς πιστούς, ώς μύρου τὸ ἀλάβαστρον τοῦ πιστικοῦ τὸ ἔμπλεον, δηλοποιοῦσα, “Οσιε, τήν θείαν ἐν σοί ἐνοίκησιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων ἐξόδοις ἐφυτεύθης, ώς ἔφη ἐν βίβλῳ φαλμωδός, δτι Κυρίου θέλημα δαυΐτικῶς ἐπόθησας καὶ ἐν αὐτῷ διώδευσας τοῦ βίου, Πάτερ, τὸν δόλιχον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τλημόνως διήνυσε τὸν βίον ποτὲ Νικηφόρος ὁ λεπρός, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος σου, Ὑπακοῆς, ώς λέγεται, ἐν ἀποδείπνοις κράζων σοι· ὡς Νύμφη, χαῖρε ἀνύμφευτε.

‘Ο Κανὼν δεύτερος τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ’.

“^τΗχος πλ. β’. «Οὐκ ἔσπιν ἄγιος ὡς σύ».

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικήσας πάθη χαλεπὰ κλῆσιν φέρεις τῆς νίκης, ὡς θεόθεν βραβεῖον, Νικηφόρε καρτερέ, δηλοποιοῦν ἐμφανῶς, ποίων ἀθλῶν πέλεις ἀεὶ μέτοχος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιάμβων ἀνθεσι λαμπρῶς στέφομεν κορυφήν σου ἀντὶ νίκης κοτίνου, ὥσπερ πρέπει νικηταῖς, ὡς Νικηφόρε κλεινέ, γηθοσύνως τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καμάτων ηὗρεν ἀμοιβήν, ὅπως Χριστὲ ὑπέσχου, ἐν Ἐδὲμ Παραδείσῳ σὺν ἀγγέλοις ὅμιλῶν καὶ τῶν δικαίων χοροῖς Νικηφόρος νῦν συναυλιζόμενος.

Θεοτοκίον. Προεόρπιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

΄Ηλίου ἔφερες αὔγὴν τέξασα ἀπειράνδρως τὸν Χριστόν, Θεοτόκε, ὃς ἐγγίζει ποταμῷ παρακοῆς τοῦ Ἀδὰμ καταργῆσαι φαῦλον ἀποκύημα

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἡχος δ'. «Κατεπλάγη Ἰωσὴφ».
Ἡχος Δι

Νικηφόρως τοῦ ἔχθροῦ τὰς μεθοδείας πολεμῶν ἀσθενείας σου ζυγὸν ἐπ' ὥμων ἦρες καρτερῶς καὶ ἀνεδείχθης φερώνυμος στεφανίτης. Ὅθεν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν ὅμνοις καὶ μολπαῖς καρτερίαν σου καὶ ταχινῶν μετέχοντες θαυμάτων, ὡς Νικηφόρε, κραυγάζομεν· ώς νίκης φέρων ἐπωνυμίαν νίκας πᾶσι χορήγει.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματi.

Ορθοδόξων οἱ χοροὶ δεῦτε κυκλώσωμεν τὴν γῆν Ἐσπερίας τῶν Κρητῶν μεγαλονήσου εὐλαβῶς, ἵνα τιμήσωμεν ὡδε πατροποθήτως νίκης εὔκλεοῦς τόν ἐπώνυμον γόνον, ἀγαστὸν καὶ περίδοξον, Σηρικαρίου κώμης καὶ Κισάμου τὸν θαυμαστὸν ἀντιλήπτορα, ὅτι ἐγκόλπως φέρει, ώς ὅλβον, λίκνον τοῦ Νικηφόρου.

Προεόρπιον. Ὁμοιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰορδάνου ποταμοῦ ῥείθροις ἐγγίζει ὁ Χριστὸς καὶ πρὸς τοῦτον ἐκβοᾶ τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός· πῶς νῦν βαπτίσω σε, Λόγε, ὑπάρχων δοῦλος; πῶς ἐμῇ χειρὶ κάρας ἄψομαι τοῦ κάραν ἐχθροῦ νῦν συνθλάττοντος, ἐλευθεροῦντος ὥδε τοὺς πρωτοπλάστους ἐκ βροτοκτόνου ἀλάστορος; ἀλλ' ὑπακούων προστάγματί σου, νῦν ἐκτείνω τὴν χεῖρα.

Κοντάκιον εκ Οίκως τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. Ἡχος αλ. δ'. «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ο νίκης φέρων τὴν κλῆσιν ὑπέμεινεν ἀλγεινήν παιδιόθεν ἀσθένειαν, ἀγογγύστως ἔγκαρτερῶν, ως ἄλλος Ἰὼβ, καὶ ίάσεις παρέχει θεόθεν τοῖς πάσχουσιν ὁ λεπρὸς Νικηφόρος ἀντιδοξαζόμενος, τῆς καρτερίας νῦν δρέπων τὸ ἔπαθλον.

·Ο Οίκος.

Τὸν λεπρωθέντα ἐν σαρκί, ἀλλὰ καθαρὸν ἔσω πῶς ὁ ἐκ παθῶν λέπρας κατάστικτος ὑπάρχων αἰνέσω ὅμνοις καὶ μολπαῖς; ἢ ὁ ἐν τοῦ πνεύματος ἀγῶσιν ἡττηθείς πῶς μέλψω νίκης ἐπώνυμον; Ὅθεν τόν Ἰορδάνου ῥείθροις ἐγγίζοντα, δι' ᾧ πάλαι Νεεμὰν ἀπεκαθάρθη, Χριστὸν δυσωπῶ χάριν δοθῆναι εἰς ἔπαινον μελουργικὸν τοῦ φερωνύμως νίκας φέροντος κατὰ τοῦ ἀντιπάλου· χαῖρε οὖν, βοῶ σοι ἀρχόμενος, Νικηφόρε, τῆς καρτερίας νῦν δρέπων τὸ ἔπαθλον.

Συναξάριον.

+Τῇ Δ' (4η) τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ καὶ ἡμῖν ἐπιφανέντος θαυματουργοῦ.

Сτίχοι.

Καίπερ λεπρὸς ὅν ἐν χρωτὶ Νικηφόρος,
ἔμψυχως ἐνεδύθη ὡς λευκοφόρος.

Τῇ δὲ τετάρτῃ εἰς πόλον ἐξέτεινε χεῖρας τε καὶ πόδας Νικηφόρος.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων Ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Сτίχοι.

Τοὺς Ἐβδομήκοντα εὔκλεεῖς Ἀποστόλους,

Καὶ ὥδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.

Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεέας κυδαίνω.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὀσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἑγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι.

Ἐν γῇ χλοαυγεῖ τῆς Ἐδὲμ Θεοκτίστῳ,

Μοῖραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Σπίχοι.

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων
Μαρτύρων Ζωσίμου Μοναχοῦ καὶ Ἅθανασίου
Κομενταρησίου.

Σπίχοι.

Ἄθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἐνδον πέτρας ἥδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας
Ἀπολλιναρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Σπίχοι.

Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολλιναρίαν.
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία.

+Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Χρυσάνθου
καὶ Εὐφημίας, τῆς πλησίον τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος
Ἀκακίου.

Σπίχοι.

Χρύσανθος ἀνθεῖ καρπὸν ἥδιστον πάνυ,
Τὸν καὶ πολὺ φανέντα κρείττω χρυσίου.

Εὐφημίας λόγος σε τὴν Εὐφημίαν
Τρανῶς κατηξίωσε τῆς ἀθανάτου.

+Μνήμη τοῦ Ἅγίου νέου Ὁσιομάρτυρος
Ὀνουφρίου, τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει
αωιη' (1818).

Σπίχοι.

Τρὶς πληγεὶς εἰς τὸν αὐχένα, μάκαρ,
Τὴν ζωαρχικὴν ἀπήλαυσες Τριάδα.

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου, Ἡγουμένου τῆς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιιδίου ἐν τῷ Ἀθωνι, ἐπὶ βράχου κρημνώδους παρὰ τῷ Καλλαμίντζι ἐγκαταλειφθέντος ὑπὸ τῶν ἀθέσμων καὶ ἔξωνημένων ὀργάνων τοῦ μανιώδους φιλενωτικοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου, μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ δώδεκα Ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν Βατοπαιιδιῶν ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδοξίας εὔσθενῶς κατὰ τῶν Λατινοφρόνων ἐνστάντων καὶ δι' ἀγχόνης ἐν τέλει μαρτυρησάντων. (†1282)

Σπίχοι.

Ἐπνιξεν ὅδωρ Εὐθύμιον τὸν πάνυ,
Καταισχύναντα λατινοφρόνων πλάνην.

Εἶλε μοναστῶν δωδεκάς λαμπρὰ στέφη,
Ἡλεγξε καὶ γὰρ λατινοφρόνων πλάνην.

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Νέου, πλησίον τοῦ Μωκίου.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγίου Θεοπρόβου, ἐπισκόπου Καρπασίας Κύπρου.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγίου Εὐσταθίου τοῦ Α', ἀρχιεπισκόπου Σερβίας.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλεὺς ὁ Διάκονος τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

+Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς εὑρέσεως τῶν Ἅγιων Λειψάνων τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ὁθωμανῶν, ἐκ Κονίτσης καταγομένου, καὶ ἐν Βραχωρίῳ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αὐτοδ' (1814). Ταῦτα δὲ εὑρέθησαν ἐν ἔτει ,αὐτοδ' (1974), ἐν τῇ Ἱερᾶ Μονῇ τῆς Προυσιωτίσσης, ἐνθα καὶ ἐναπόκεινται.

Σπίχοι.

Τῶν ἀθλητικῶν ὀστῶν σου τῇ εὑρέσει,
Ἰωάννη γήθεται πιστῶν χορεία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Οι είρμοι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε...»

Ἡχος πα

Ωδὴ α'. π ^β Βυθουα νε κα λυ ψε πυθμενα

και δι α ξη ρας οι κει ει ους ελ κει εν αυ
τω κα τα κα λυ ψας αν τι παλους κρα
ται ος εν πο λε μοις Κυ ρι ος ο ο τι δε

δο ξασται π

Ωδὴ γ'. π Ι σχυν ο δι δους τοις βα σι λευ
σιν η μων Κυ ρι ος και κε ρας χρι στων αυ
του υψων παρ θενου απο τι κτε ται μο λει δε

προς το βα πτι σμα δι ο πι στοι βο η σω
μεν ουκ ε στιν α γι ος ω ως ο Θε ος η

Δασκαλούντας ε ὁ α' χορός
μων και ουκ ε στι δι ι και ος

πληνσου Κυρι ε π

Ωδὴ δ'. π Ἰ κη κο α Κυρι ε φωνη ης σου

ον ει πας φωνη βιωντος ε εν ε ρημω ο π

τε ε βροντη σας πολλων ε πι υ δατων π

τωσω μαρ τυ ρου με νος Υι ω ο λος γε γο

νως του παροντος Πνευματος δε ε βοη σε

συ ει Χριστος Θε ουσο φι ι ακαιδυ να π

μις π

Ωδὴ ε'. π Ι η σους ζω η ης αρχη γος

λυσαιτο κα τακριμα η κει Α δαμ του

πρω το πλα στου κα θαρ σι ων δε ως
 Θε ο ος μη δε ο με νος τω πε σον τι κα
 θαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη εν ω την
 εχ θραν κτει νας ♂ υ πε ρε εχου σαν παν τα
 νουν ει ρη η νην χα ρι ζε ται

Ωδὴ Σ'. φω νη του Λο ο γου ο λυ
 χνος του φω τος ο ε ωσφο ρος ο του η
 λι ου Προ δρο μος εν τη ε ρη μω με
 τα νο ει τε πα σι βο α α τοις λα οις και
 προ ο κα θαι ρε σθε ι δου γαρ πα ρε στι Χρι
 στος ♂ εκ φθο ρας τον κο ο σμον λυ τρου με

νος

Ωδὴ ζ'. π Νεους ευ σε βεις κα μι ι νωπυρος
 προσο ο μι λη σαν τας δι α συ ρι ι
 ζων πνευ μα δρο σου α βλα βη ης δι ι ε φυ
 λαξε και θει ει ου Αγ γε λου συ υγ κα τα
 βασις ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο με νοι
 ευ χα ρι ι στωως α νε με λπον Γ περ υ
 μνη τε ο των πα τε ρων Κυ ριος και Θε
 ος ευ λο γη τος ει
 Ωδὴ η'. π Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και
 προσκυ νου ου με εν τον Κυ ριον

π **Μ**υστηρι ο ον πα ραδο ζον η Βα βυ λω
 νος ε δει ζε κα μινος πη γα σα ασα δρο σον
 ο τι ρει θροις ε μελ λεν α α υ λον πυρ
 εισ δε χε σθαι ο Ι ορ δα νης και
 στερ γειν σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι
 στην ον ευ λο γου ου σι λα οι και υ
 περ υ ψου σιν εις παν τας τους αι ω να
 α ας

Τιμωτέρα εἰς Ἱχον β'.

Ἵχος β' Πα-

Σπίχος α'. Δ ^χ_π ουτότε τοῦ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

μου

π ^μ ^π

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν

Σπίχος β'. π ^χ_π ουτότε τοῦ

τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του [♂] 1
 δου γαρ α πο του νυν ^χ[♂] μα κα ρι ου σι με
 πα ασαι αι γενε αι
^M ^π
^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ραφιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον
 τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 ε με γα λυ νο μεν
^{Σπίχος γ'. π}
^χ
^Ο τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος [♂] και α γι ον
 το ο νο μα αυ του [♂] και το ε λε ος αυ

του ^χ_Δ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

νοις αυ τον ^π

Π

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ραφιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε

ε με γα λυ νο μεν ^π

Σπίχος δ^ν. ^χ_Δ ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ^χ_Δ δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους ^χ_Δ δι α νοι α καρ δι ας αυ

των ^π

Π

π ቁ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ραφιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν

Σπίχος ε'. π Κα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ ψω σε τα πει νου ους πει

νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους π

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ π
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ραφιμ την α δι α φθορως Θε ον Λογοον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο μεν

Σπίχος στ'. π Ιν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνησθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων τω Α βρα αμ και τω σπερματιαυ του

ε ως αι ω ω νος π

π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ραφιμ την α δι α φθορως Θε ον Λογοον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
ε με γα λυ νο μεν

‘Ο είρμας τῆς θ’ ὁδῆς τῶν Καταβασιῶν.

Ὕποκριτής Πά

Με γα λυ νον ψυ χη μου την τι μι
ω τε ε ραν και εν δοξω τε ραν των α νω
στρατευ μα α των

Α πο ρει πα ασα γλωσσα ευ φη μει
ειν προς α ξι ι αν ι λιγ γι α δε νους και ι
περ κο σμι ος υ μνειν σε Θε ε ο το κε ο μως
α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν δε ε
χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε

— — — Δ ψ + ↗ — — — Δ
 ον η μων [♂]_Π συ γαρ Χριστι α νων ει προ
 στατις σε ε με γαα λυ νο με ε εν π

Τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος γ'. «Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς».

Ὕχος ~~πεντά~~^φ Γα

Καρτερικῶς βιώσας δὲ Νικηφόρος δὲ λεπρὸς,
ἀχθος δυσβάστακτον ἥρε πάλαι ἐκ λώβης
ἀσθενῶν· διὸ δωρεῖται νῦν πᾶσι, τὴν καρτερίαν
ἐν νόσοις.

Προεόρπιον. Ὄμοιον.

Ο ποιητὴς τοῦ κόσμου σάρκα φορέσας, ώς
βροτὸς ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, πρὸς
Ἰορδάνην ποταμὸν τανῦν ἐγγίζει ἐκπλῦναι τῶν
γηγενῶν ἀμαρτίας.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ὕχος ἡ^π Πα^ρ

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ov Ku υ υ ρι ι ι ι
 ov αι νει τε τον Ku ρι ι ov εκ τω ω ω
 ων ou ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ov εν τοι οι οις υ ψι
 1 1 1 στοις σοι πρε ε πει Δι^π υ υ υ μνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω π^π
 Ηι νει τε αυ τον πα α α αν τες οι
 Α γ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

— ἔτερον τοῦτον τὸν δὲ σοι
 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι
 πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε
 ε ω ω ω ω

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

“Ηχος α’.

«Πανεύφημοι μάρτυρες».

Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη
 θιος της με γα λω συ υ υ νη ης α α
 αυ του

‘Υπήνεγκας πάλαι σθεναρῶς σαρκικήν σου
 λέπρωσιν τὴν καρτερίαν ποιούμενος ὅπλον
 πρακτήριον, ὅτι νόσον λέπρας, τοῦ χρωτὸς
 ἀλλοίωσιν, μελῶν σου τὴν παράλυσιν, “Οσιε,
 ὄμμάτων τύφλωσιν ἐλογίσω παραχώρησιν τὴν
 ψυχήν σου παντελῶς χαλκεύουσαν.

χ
π
ϙ

π

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγ γος
π
ϙ αι νει τε αυ τον εν ψαλτη ρι ι ι ω και

πιάτα γραμματα

π
ϙ

κι θα α α α ρα

Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως Χριστοῦ τὴν ψυχήν σου ἔδειμας, ὥσπερ ἀνὴρ πάλαι φρόνιμος· διὸ ἡ θύελλα βροτοκτόνου νόσου κατελθοῦσα, "Οσιε, οὐδόλως τὸ σὸν πνεῦμα ἐσάλευσε, ὡς λέγει Κύριος, γλαφυρὸν πᾶσι γενόμενος καρτερίας ἐν ταῖς γόσοις πρότυπον.

χ
π
ϙ

Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αι αις

πιάτα γραμματα

π
ϙ

και αι ορ γα α α α νω

Κισάμου Μητρόπολις τερπνῶς συγκαλοῦσα σήμερον τῶν φιλεόρτων συστήματα τιμῆσαι ἀσμασι Νικηφόρου μνήμην, ὡς ἡ μήτηρ γάνυται, βιώσα πρὸς αὐτόν· διαφύλαττε σὴν γῆν γενέθλιον καὶ τὰς νίκας ὡς φερώνυμος νῦν χορήγει κατ' ἔχθρῶν τοῖς τέκνοις σου.

χ ^M
 π
 η
 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
 λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

Εύφραίνου ή νῆσος τῶν Κρητῶν ἐξαιρέτως
 Κίσαμος καὶ παγγενῶς Σηρικάριον, ἐξ οὗ
 ἐβλάστησεν Παρακλήτου ἄνθος τὸ εὔφραῖνον
 ἀπαντας, ἐκπέμπον τῶν χαρίτων ἀρώματα
 θαυμάτων δόσεσι, Νικηφόρος καρτερόψυχος, οὗ
 τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν ἀσμασι.

Δόξα... Αίνων. Τοῦ Όσιου. Ὡχος πλ. α.

ῳχος π ḥ ḥ π α

π ḥ π ο ο ο ο ο ξ α α π α α τ ρ ι ι ι ι
 και αι γι ω ω και α γι ι ω ω ω π ν ε

ευ μα α α τ ι π ḥ
 ει σι ε π α α τ ερ τ ης α σ θ ε ν ει ας σ ου

ζι υ γον αι ρων α γο ογ γυ υ υ στως και
 αυ τ ον λο γι σα α με ε ε ν ος οι κο
 νο μι ι ι αν Θε ε ου αλ λος Ι ω β η

μι ιν ε ε δει ει ει ει χθης τ ου δε α

σ θ ε ν ε στα τ ου σ ου σ α αρ κι ι ι ου μη φει δο
 ο ο με ε ε ε ν ος αλ λα συν τ ο ν ω α

σκη η σει τα λε πρω θεν τα σου με ε λη δου
 ου λα γω ω γων ^δ θε ε ε λων α να πτε ρωω
 ω ω ω σαι τον εν σοι οι εν θε ε ο ον ι
 με ρον υ πε ερ τε ε ρος ε γε ε ε νου
 του πο ο ο λυ υ υ α α α α αθλου ^π_q ο ο
 θε εν μη η δα α μως ητ τη θεις της αρ χε,
 κα ακου δυ να α α α με ε ε εως ^δ κατ
 ο μω νυ μι ι ι αν ει ει ει ση η ηλ θες
 νι κη η η η φο ο ο ο ρως ^χ_q εις την Ε
 δε ε ^ε εμ τηην παα α μπο θη η η
 τον ^π_q δι και αι αι οις συ ναυ λι ζο ο ο ο

με ε ε ε νος και πρε σβε ευ ων α πα
 α α αυστως Χριστωω ωτω Θε ε ω Νι
 κη Φο ο ο ο ρε κα αρ τε ρο ο ο ο ο
 ψυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ρ υ υ υ υ χε σω θη η η η η ναι
 τα α ας ψυ χαας η η μω ω ω ων

Καὶ νῦν... Προεόρπιον. Ἡχος πλ. α'.

Ἡχος λῃ πα[♀]

^{χ π} ^π ³ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ωω νων α α α α μην ^π
^π

^π ^χ ⁴ Εν Ι ορ δα νη η πο ο τα α μω ^χ ^ξ

Χριστος ο Θε ος η η μων μο ο λει προ ος

το Ba α α α πτιι ι ι σμα ^π ⁴ κα θα ραι

θε λωων η η μας εκ των α νο μι ωων

η η μων ^σ ^Δ τη αυ του ε πι φα νει ει ει

α ως μο νος α γα θος και φι λα α αν

θρωπος ^Δ

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἡχον πλ. α΄. Ἐπιλογές.

Ὕχος πᾶν Πατέρε

χ ^K
χ ^K
χ ^K Δοξασοιτω δειξαντι το φως δοξα εν υ

ψι ιστοις Θεω ων και ε πι γης ει ρη η

νη εν ανθρωποις ευδοκια

χ ^K
χ ^K Υ μνουμενσε εν λογου μεν σε προσκυ

νου μεν σε δοξο λογου μεν σε εν χαρι

στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο

ξαν

χ ^K
χ ^K Κυρι ε βασι λευ ε που ρανι ε Θε

ε Πατερ παντο κρα ατορ Κυρι ε γι ε

μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

πνευμα

χ
q

K

κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

γ
n

ο γι ο ος του Πατρος ο αι αι ρων την α

χ
q

R

μαρτι ι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

χ
q

σμου

προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ο

χ
q

κα θη με νος εν δε ζι α α του Πατρος και

ε λε η σονη μας

ο τι συ ει μο νος A γι ος Συ

γ
n

ει μο νος κυ ρι ος I η σους Χριστος εις

Γα + **τ**ο **ν**ό **μ**η **ν**

δο **ο** ζαν Θε ου Πατρος α μην
K

χ
q

χ
q **Κ**αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

γ
η σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω να **γ**
η και εις τον αι ω να του αι ω

χ
q νος

χ
q

χ
q **Κ**α τα ξι ωσον **K**υ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη **γ**
η α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

χ
q

χ
q **Ε**υ λο γη τος ει **K**υ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων **γ**
η και αι νε

το ον και δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ωνας α μην

χ
q

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας **η** κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

χ
q

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα Σου

χ
q

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με **η** α σαι

την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι

χ
q

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

με **ν** του ποι ειν το θελη μα ασου **ν** ο τισυ ει

ει ο Θε ος μου **χ**
q

χ
q **Ω** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο **ψ**ομεθαφως **χ**
q

χ
q **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι **Σ**ε **ά** γιος ο Θε ος **ν** **Α** γιος I

σχυρος **ν** **Α** γι ος α **θ**α να τος ε λε

(τρίς) **χ**
q

η σον η μας

χ
q **Δ**οξα **Π**α τρι ι και **γ**ι ω και **Α** γι ω **Π**νευ

ματι **χ**
q

χ
q **Κ**αι νυν και α ει **ν** και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

χ
q

Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

χ
q

Ἀσμαπικὸν.

Ἄ γι ι ι ι ος ο Θε ε ε ος
Ἄ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος

χ
q

Ἄ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η
η σο ο ον η η η η μα α α ας

χ
q

Ἀπολυτίκιον του Ὁσίου.

“Ηχος α’. «Τῆς ἐρήμου πολίτης».

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕχος ἡ^ο Πα^π_q γ^π_q Νι^γ κη φο ρου Ο σι ου του λε
 πρου τα πα λαι σμα τα δ^δ και την εν α σκη σει
 αν δρει αν κα τε πλα γη σαν Αγ γε λοι π^π_q ως
 αλ λος γαρ Ι ωβ τα αλ γει να δ^δ υ πε μει νε
 δο ξα ζων τον Θεον π^π_q νυν δε δο ξη ε στε φα
 νω ται παρ Αυ του θαυ μα των δι α κρι σε σιν
 π^π_q χαι αι ροις των μο να στων χει ρα γω γε δ^δ
 χαι ροις φω τος ο προ βο λος δ^δ χαι ροις ο ευ
 ω δι ας χαρ μο νην προ χε ων εκ λει ψα α
 νω ων σου ου π^π_q ου ου

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕχος πᾶς Νη^Ω

1. Ἄ ν ^χ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε η σον Ἄ

2. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ

3. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ

4. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ

5. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον Ἄ

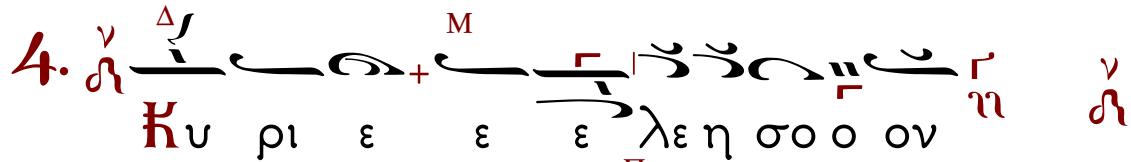
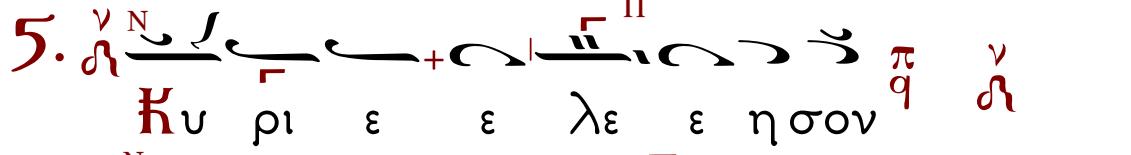
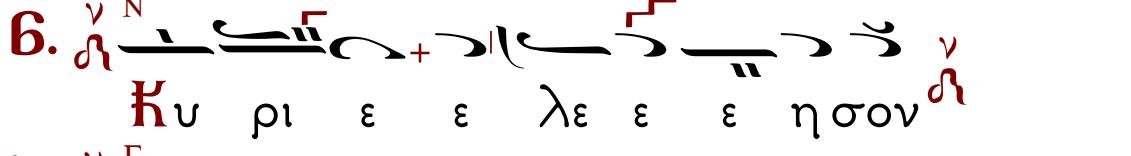
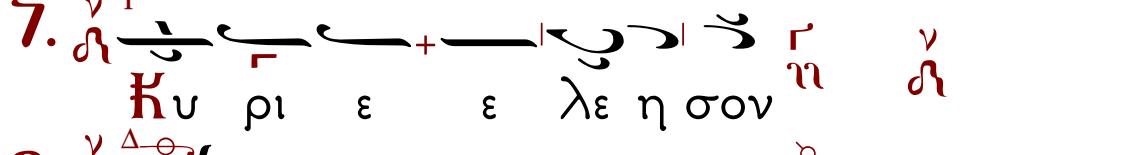
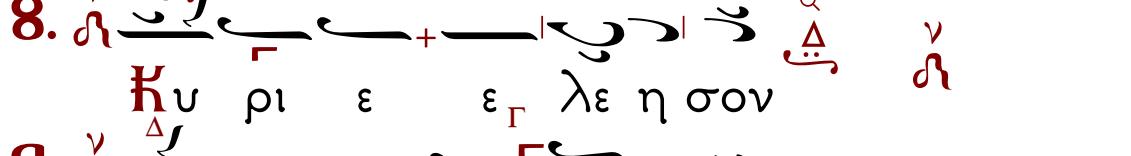
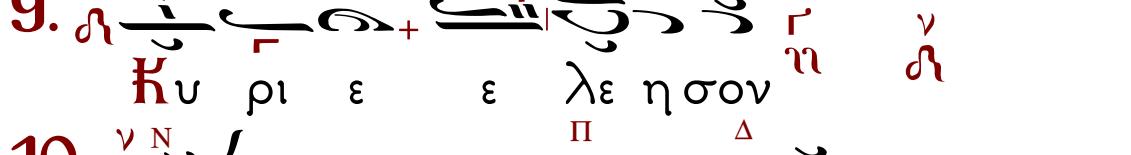
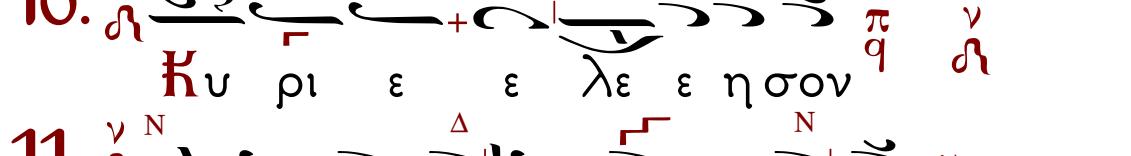
6. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε ε η σον Ἄ

ΕΤΕΡΑ

1. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον Ἄ

2. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Ἄ

3. Ἄ ^γ_N Δ ^μ_M γ
Ἄ ρι ε ε λε η η σον Ἄ

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον γ δ
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον π ι γ δ
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον γ δ
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον γ δ
8.
 Κυ ρι ε ε ε Γ λε η σον α Δ γ δ
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον γ δ
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον π ι γ δ
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον γ δ
12.
 Κοι Κυ ρι ε γ δ

Ἄντιφωνον α'

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ!

 Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Ba σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ!

 Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

Σωτερ σωσον η μα α ας
Αινπίφωνον β'

Ι μη η ην

Σπίχ. α! ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου

ψαλ λωτω Θε ω μου ε ως υ παρχω

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! ι Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θιος αυ του η ελ πις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 ς
 ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 α γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος
 θιαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. γ!
 Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θια λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 α γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος

ωντος αλλονταςσοι αλληλου ει α
 Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον
 αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε
 α αν και γε νε αν
 Κωστον η μα ας γι ε Θεου ο εν
 Αγιι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ωντος αλλονταςσοι αλληλου ει α
 Ιο ζα Πατρι και γι ω και Αγι
 ω Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ωνας των αι αι ωνων Α μην

μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι i αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄντιφωνο γ'

Ἄχος ἡ̄ πᾱ

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

Ἄχος ἡ̄ πᾱ π̄
 Η̄ ι κη φο ρου ο σι ου του λε
 πρου τα πα λαι σμα τα δ̄ και την εν α σκη σει
 αν δρει αν κα τε πλα γη σαν Αγ γε λοι π̄
 αλ λος γαρ Ι ωβ τα αλ γει να δ̄ υ πε μει νε
 δο ξα ζων τον Θεον π̄ νυν δε δο ξη ε στε φα
 νω ται παρ Αυ του θαυ μα των δι α κρι σε σιν
 π̄ Χαι αι ροις των μο να στων χει ρα γω γε δ̄
 χαι ροις φω τος ο προ βο λος δ̄ χαι ροις ο ευ

ω δι ας χαρ μο νην προ χε ων εκ λει ψα α
νωων σου ου ου ου **π** **ϙ**

Είσοδικόν.

ὝHχoς Δι

π
χ

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω

μεν χριστω ρω σον η μα ας γι ε Θε ου

ο εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας

Σοι αλ λη λου ι α

Δ

Ἄπολυπίκιον Προεόρπιον.

Ὕχος ἢ Δι

χ ^B
τοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε
πι ζου Νε φθα λειμ I ορ δα νη πο τα
με στη θι υ πο δε ξαι σκιρτων του βα πτι
σθη ναι ερ χο με νον τον Δε σπο ο την α γαλ
λου ο Α δαμ συν τη προ μη η το ρι
μη κρυ πτε τε ε αυ τους ως εν πα ρα δει
σω το πριν και γαρ γυ μνους ι δων υ μας ε
πε ε φα νεν ι να εν δυ ση την πρω
την στο λην Χρι στος ε φα νη την πα σαν
κτισιν θε λων α να και νι ι σαι αι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἅγιος Ἡχος Πα

χ
π
π
q

Νι

κη φο ρου Ο σι ου του λε πρου τα

πα λαι σμα τα δ και την εν α σκη σει αν δρει αν

κα τε πλα γη σαν Αγ γε λοι π q ως αλ λος

γαρ I ωβ τα αλ γει να δ δ u πε μει νε δο ξα λων

τον Θεον π v νυν δε δο ξη ε στε φα νω ται παρ

Αυ του θαυ μα των δι α κρι σε σιν π q Xαι αι

ροις των μο να στων χει ρα γω γε δ δ χαι ροις

φω τος ο προ βο λος δ δ χαι ροις ο εν ω δι

ας χαρ μο νην προ χε ων εκ λει ψα αν ω ων σου π q

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Προεόρπιον.

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὕχος πᾶς — Γα

Ὕχος πᾶς Δι

Ἐν τοις ρει θροίς ση η με ρον Μι του I

ορ δα α α νου γε γο νως ο Κυ υ ρι ος

τω I ω αν νη εκ βο α Μη δει λι ασης

βα πτι σαι με Μι σω σαι γαρ η κω Μι A δα αμ

τον πρω το πλαστοο ο ο ο ο ο ον Μι

ΑΠΟСΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς ριε' (115ος).

Πρόσχωμεν.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ οσίου αὐτοῦ.

Σπίχος. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὅντας ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; **Coφία.**

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (δ' 16-18, ε' 1-6)

Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ. τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ

οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι
ἐπιποθιοῦντες, εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ
εὑρεθησόμεθα. καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει
στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν
ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ
τὸ θυητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος
ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν
ἀρρέβαθῶνα τοῦ Πνεύματος. Θαρρόῦντες οὖν
πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ
σώματι* ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ **Κυρίου**.

+ **Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.**

Ἄλλος α'. Ἔκλογὴ.

Ἄλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα.

Σπίχος α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις
αὐτοῦ. (**Ξε' 36**)

Ἄλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα.

Σπίχος β'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα
αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. (**ιε' 3**)

Ἄλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα.

Κοινωνικὸν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα

Ἐις Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ὕχος ἣ πα

Ἐκτασις. η-π'

Ὕχος ἣ πα
Ἐκτασις. η-π'

Ὑπερβολέ

Ἐις μνημόσυνον

ει ε ε η ο συ νο ον αι ω ω ω ω

οντοτητας αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 π ρ αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ρ η ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ρ αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ρ ρ ρ αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 π ρ αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 1 1 1 1 αι ω ω ω ω ω ω ω
 ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ω νι 1 1 0 0ν ε ε ε ε ε ε
 ρ ρ ρ αι ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε σται δι 1 1 1 και
 αι αι 0 0 0 0 0 ος Αλ λη λου ου ου
 ου 1 1 1 α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος πάντα Δι

Ἐι δο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον εν ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσω σε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος πάντα Δι

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυριε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι αν σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ὕχος Ἀ Δι

Α Δ Μ
Ἄ α μη ν Ε η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νο ν α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Ἐ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νο ν α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Ἐ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

‘Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.